

Název: Studium asociačního chování amfifilních kopolymerů v roztocích obsahujících nízkomolekulární látky pomocí počítačových simulací

Autor: Karel Šindelka

Department: Přírodovědecká fakulta, Univerzita Karlova

Supervisor: Doc. Ing. Zuzana Limpouchová, Csc.

Abstrakt

Dizertační práce se zabývá studiem elektrostatické asociace v polymerních roztocích obsahujících blokové polyelektrolytové (PE) kopolymany spolu se surfaktanty, neutrálními homopolymery nebo jinými opačně nabitémi polyelektrolyty. Bylo ukázáno, že tvorba asociátů závisí nejen na kooperativních elektrostatických interakcích mezi opačně nabitémi PE řetězci, ale i na charakteru amfifilních interakcí polyelektrolytů a na kompatibilitě kopolymerních bloků. Polyelektrolyty s nekompatibilními bloky tvoří jasně definované struktury s hydrofobním jádrem a rozpustnou slupkou, zatímco v případě polyelektrolytů s kompatibilními bloky vznikají velké nejasně definované „crew-cut“ agregáty.

V nestechiometrických směsích PE kopolymerů s nekompatibilními bloky jsou agregované nanočástice menší než ve stechiometrických směsích a tyto nanočástice jsou navíc nabité. Nestabilita větších aggregátů závisí na způsobu zavedení přebytku náboje: největší efekt je v případě, kdy se zvýší nábojová hustota na jednotlivých řetízcích, a nejmenší je v případě, kdy jsou nabité řetězce prodlouženy. Ve všech případech se nevykompenzovaný náboj koncentruje na rozhraní jádra a slupky, kde je částečně odstíněn opačně nabitémi protionty. Velikost celkového náboje aggregátu je přímo úměrná přebytku daného náboje v roztoku.

Také bylo ukázáno, že solubilizace neutrálních řetízků do aggregátů vzniklých v nestechiometrických směsích diblokových polyelektrolytových kopolymerů s opačně nabitémi homopolyelektrolyty může měnit strukturu agregované nanočástice. Krátké solubilizované řetízky mohou nahradit část homopolyelektrolytů a tím změnit znaménko celkového náboje aggregátů.

Pomocí DPD simulací byly dále zreprodukovaný výsledky experimentálních měření spontánní asociace poly(N-isopropylakrylamidu) (PNIPAm) modifikovaného karboxylovou a dodecylovou koncovou skupinou a jeho koasociace s kationtovým surfaktantem (dodecylpyridinium chlorid) pro malá množství přidaného surfaktantu. Rozdílné výsledky simulací a experimentálních měření pro velká množství přidaného surfaktantu souvisí se specifickými interakcemi (redistribuce vodíkových vazeb mezi monomery PNIPAmu a vodou), které nejsou zahrnutý v DPD modelu.

Klíčová slova: polyelektrolyty, blokové kopolymany, elektrostatická asociace, počítačové simulace, disipativní částicová dynamika